

Ενοριακές Καμπάνες

εφημερίδα των καθολικών ενοριών Σύρου

φύλλο 871

23 Ιουνίου 2017

15ήμερη έκδοση • Έτος ίδρυσης 1966
Δ/ντής: π. Ιωάννης Μαραγκός

Γιορτή της Αγ. Δωρεάς του Σώματος του Αίματος του Κυρίου

Μια ζωή θυσιασμένη και “τεμαχισμένη” για μας

Κάτω από τα απλά ‘σημεία’ του ψωμιού και του κρασιού της Θ. Ευχαριστίας, κρύβεται ένας νέος τρόπος ζωής που ζητά να γίνει δεκτός ως οδοδείκτης της καθημερινής μας ζωής.

Ας μου επιτραπεί η θρασύτητα να χαρακτηρίσω ως μεγαλοφυή την κίνηση του Ιησού να διαλέξει το ψωμί -και ότι αυτό συμβολίζει- για να ταυτιστεί μ’ αυτό ο ίδιος και η αποστολή του. Το ψωμί, από μόνο του, είναι μια ιερή πραγματικότητα επειδή δίνει και συντηρεί τη ζωή, και το να ζήσουμε είναι η πρώτη και μεγαλύτερη επιθυμία του Θεού αλλά και δική μας.

Λίγο ψωμί, λίγο νερό, λίγος αέρας... αγαθά που ξεπερνούν τα όρια του υλικού και εισέρχονται στο υπέρτατο, στο θεϊκό. Ακριβώς εδώ βρίσκεται το μεγαλείο και η μοναδικότητα του χριστιανισμού: τα απλά πράγματα είναι τα πιο θεϊκά. Σε αυτά το Θεϊκό και το Υλικό, το Φυσικό και το Υπερφυσικό, η Ύλη και το Πνεύμα δεν συγκρούονται αλλά αγκαλιάζονται. Η Ενσάρκωση είναι μια συνεχής πραγματικότητα μέσα στη χριστιανική καθημερινότητα. Όποιος από τον Χριστό τροφοδοτεί την ζωή του, έχει την ολοκληρία της ζωής και, πεζά-πεζά θα λέγαμε, ότι αυτή είναι μια ζωή ποσοτικά απεριόριστη και ποιοτικά άριστη.

Ο Ιησούς, όπως το ψωμί, είναι δοτήρας της ζωής. Όταν ο Ιησούς λέει: «εγώ είμαι ο άρτος ο ζωντανός», εξωτερικεύει και κάνει χειροπιαστή την πεποίθησή του ότι, στους ανθρώπους που τον κάνουν καθημερινό τους ψωμί και κρασί, δηλαδή τροφή και πόση, προσφέρει κάτι που δεν είχαν σε τόση ένταση και βάθος.

Οι ρίζες αυτής της γιορτής βρίσκονται στη Βελγική Γαλιτία όπου η Μακαρία Giuliana, ηγουμένη της Μονής στον Κορνήλιο Λόφος της Λιέγης, το 1208 είδε, σε έκσταση, ένα δίσκο λαμπερού λευκού φωτός, όμως, παραμορφωμένο στην μία πλευρά που παρέμενε σκιασμένη. Εξέλαβε αυτό το όραμα ως μια θεία σημείωση, που ειδοποιούσε την Εκκλησία της εποχής της ότι της έλειπε μια επίσημη γιορτή προς τιμή του Πανάχραντου Μυστηρίου της Θ. Ευχαριστίας. Προώθησε λοιπόν την ιδέα της ύπαρξης μιας γιορτής κατά την οποία να γιορτάζεται το Μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας, που να μην είναι συνδεδεμένη και να μην επηρεάζεται από την ατμόσφαιρα θλίψης και πένθους της Μεγάλης Εβδομάδας.

Ο πνευματικός της Μακαρίας, Ιωάννης από τη Λωζάν-

«Ο Ιησούς γίνεται ψωμί μου, όταν μπολιάζω την ζωή μου στο ζωντανό κορμό της Αναστημένης ύπαρξης Του. Όταν εκλαμβάνω την ζωή Του ως ζωή μου, ως μέτρο εκτίμησης των πραγμάτων γύρω μου, ως ενέργεια και προζύμι για να οικοδομήσω την ανθρωπιά μου. Όταν με πάθος φροντίζω για το καλό των άλλων, της πλάσης, και το δικό μου. Τρώω και πίνω τη ζωή του Χριστού δεν είναι μόνο μια τελετουργική και λειτουργική πράξη αλλά είναι η συμμετοχή μου στη λειτουργία του σύμπαντος.» (Th. de Chardin)

Θεία Ευχαριστία σημαίνει: ο Χριστός ζει σε μένα και εγώ από εκείνον, με εκείνον και σε εκείνον. Ο Ιησούς πήρε σάρκα και οστά από την Αειπάρθενο Μαρία και επιμένει να χρησιμοποιεί την σάρκα και τα οστά μας για να είναι παρών στην καθημερινή ιστορία μας.

Συνοψίζοντας: Η διδασκαλία του Ιησού Χριστού για το Σώμα και το Αίμα Του που δίνει ως τροφή και πόση για την Σωτηρία :

1. «Εκείνος που τρώει τη σάρ-

κα μου και πίνει το αίμα μου είναι ενωμένος μαζί μου, κι εγώ μ’ αυτόν.» Η Θεία Ευχαριστία παράγει μια αμοιβαία παρουσία, μια ύπαρξη όπου ο ένας είναι μέσα στον άλλο. Μια τόσο στενή κοινωνία διαμέσου της οποίας ο Κύριος παίρνει επάνω του τον μαθητή και ο μαθητής γίνεται ένα με τον Κύριό του.

2. «Ο Πατέρας, η πηγή της ζωής, με έστειλε κι εγώ ζω εξαιτίας του. Έτσι κι αυτός που τρώει εμένα, θα ζήσει εξαιτίας μου», δηλαδή θα ζήσει χάρη σε μένα και διαμέσου εμένα. Η Θεία Ευχαριστία μας κάνει κοινωνούς της ζωής του Κυρίου μας, η οποία (ζωή του Κυρίου μας) είναι η ίδια η ζωή του Πατέρα. Διαμέσου της Θ. Ευχαριστίας ο μαθητής αποκτά μια νέα ζωτική αρχή, η οποία είναι η ίδια η ύπαρξη του Ιησού, που είναι ο Γιος του Πατέρα.

3. «Όποιος όμως τρώει απ’ αυτόν τον άρτο που κατέβηκε από τον ουρανό, αυτός δε θα πεθάνει... «Αυτός είναι ο άρτος που κατέβηκε πραγματικά από τον ουρανό, κι όχι το μάννα που έφαγαν οι πρόγονοί σας κι όμως πέθαναν· εκείνος που τρώει αυτόν τον άρτο θα ζήσει για πάντα». Η Θεία Ευχαριστία μας εισάγει σε μια ζωή που είναι ισχυρότερη από το θάνατο, και πάνω στην οποία ο θάνατος δεν έχει εξουσία.

4. «Αυτός που τρώει τη σάρκα μου και πίνει το αίμα μου έχει ζωή παντοτινή, κι εγώ θα τον αναστήσω την έσχατη ημέρα.» Η Θ. Ευχαριστία, μέσα μας, είναι ο σπόρος της Ανάστασης. Μας μπολιάζει με τη

δύναμη εκείνη που θα οδηγήσει και το δικό μας σώμα στην αιώνια ζωή. Είναι «φάρμακο αθανασίας».

Στη συνέχεια της σημερινής μας περικοπής ο ευαγγελιστής σημειώνει ότι «Πολλοί από τους μαθητές του, όταν τ’ άκουσαν αυτά, είπαν: «Σκληρά είναι αυτά τα λόγια· ποιος μπορεί να τον ακούει;» (6,60) και «Από τότε πολλοί από τους μαθητές του ξεμάκρυναν και δεν τον ακολουθούσαν πια»» (6,66).

Ο πρώτος λόγος αυτής της διαπίστωσης είναι ότι, το ψωμί που ο Ιησούς θέλει να δώσει, και δίνει, δεν είναι εκείνο που οι “πολλοί” αναζητούν και που περιορίζεται στην καλοπέραση, στο να έχουν αλλά και να απολαμβάνουν αγαθά και όχι να γίνουν άνθρωποι «κατ’ εικόνα και ομοίωση» του Θεού.

Ο δεύτερος είναι ότι, οι δωρεές του Θεού στον άνθρωπο, μέσω του Ιησού, είναι κρυμμένες μέσα σε απλές και καθημερινές -και όχι εκκωφαντικές- πραγματικότητες. Ο Ιησούς παρουσιάζεται ως ο υιός της Μαρίας και του Ιωσήφ, ως ένας περιπλανώμενος ιεροκήρυκας, με τη μορφή του ψωμιού και του κρασιού.

Και ο τρίτος λόγος είναι ότι, η πρόκληση: “Αυτός που τρώει τη σάρκα μου και πίνει το αίμα μου” δεν σημαίνει απλά να παραδεχτώ την παρουσία του Ιησού με τη μορφή του ψωμιού και του κρασιού, αλλά να ασπασθώ ένα σχέδιο ζωής που να αναπαράγει εκείνο της ζωής του Ιησού: μια ύπαρξη αφιερωμένη και θυσιασμένη για την σωτηρία όλων.

Η καθιέρωση της Γιορτής της Αγ. Δωρεάς του Σώματος και του Αίματος του Κυρίου

νη, αφού έθεσε το ερώτημα σε πολλούς σημαίνοντες θεολόγους της εποχής του, για το παραπάνω όραμα όσο και για τη Γιορτή, έλαβε θετικές γνωμοδοτήσεις. Κατέθεσε λοιπόν επίσημο αίτημα για την ίδρυση μιας γιορτής προς τιμήν του Πανάχραντου Σώματος του Κυρίου στον Μητροπολίτη της Λιέγης. Το αίτημα έγινε δεκτό το 1246 και ορίστηκε ως ημερομηνία τέλεσης της γιορτής η Πέμπτη, μετά την οκτάβα της Αγίας Τριάδος.

Το «Ευχαριστικό Θαύμα» της BOLSENA

Το 1262, αναγορεύτηκε Πάπας με το όνομα Ουρβανός 4ος ο πρώην Αρχιδιάκονος της Λιέγης, που γνώριζε

προσωπικά τη ζωή και το έργο της Μακαρίας Ιουλιανής, Ιάκωβος Pantaleone. Το 1263 στην BOLSENA, σε μια περιοχή στα βόρεια της Ρώμης, ένας ιερέας από τη Βοημία που πήγαινε για προσκύνημα στη Ρώμη, σταμάτησε να τελέσει τη Θ. Λειτουργία, στην Bolsena. Τη στιγμή του τεμαχισμού του Καθαγιασμένου Άρτου, γέμισε με αμφιβολίες αν πραγματικά ο Καθαγιασμένος Άρτος ήταν το Σώμα του Χριστού. Τότε από τον Καθαγιασμένο Άρτο έτρεξαν μερικές σταγόνες αίμα που έβαψαν το λευκό αντιμήσιο. Σήμερα το αντιμήσιο μαζί και μερικές πέτρες

εκείνου του βήματος σώζεται στη Βασιλική της Αγίας Χριστίνας που είναι ο Καθεδρικός Ναός του Orvieto.

Όταν ο πάπας Ουρβανός 4ος έμαθε τα γεγονότα, επίσημα και με την εμπειρία του στην Λιέγη καθιέρωσε

γιορτή του “Σώματος του Χριστού” (Corpus Christi) που γιορταζόταν μόνο στην περιοχή της Λιέγης, για όλη τη Χριστιανοσύνη. Η ημερομηνία εορτασμού της ορίστηκε στην επόμενη Πέμπτη της πρώτης Κυριακής μετά

συνέχεια στη σελ. 4

Στην Εκκλησία της Σύρου

Έλαβαν για πρώτη φορά τη Θεία Κοινωνία

Την Κυριακή 7/5 στον Ε.Ν. Αγ., Παντελεήμονος Φοίνικα, τρία παιδιά από τον Φοίνικα και τρία από την Ενορία Μεταστάσεως Θεοτόκου Πάγου

Την Κυριακή 28/5 στον Ε.Ν. Αγίου Σεβαστιανού ένα παιδί από την Ενορία του Αγίου Γεωργίου, 12 από του Αγ. Σεβαστιανού, ένα από την ενορία Μεταστάσεως Θεοτόκου Κίνι και δύο από την ενορία Μεταστάσεως Θεοτόκου του Πισκοπιού.

Στο ιερό Προσκύνημα της Παναγίας Φανερωμένης

Την Κυριακή 2 Ιουλίου 2017 στις 7μμ ο Σεβασμιότατος Πέτρος Στεφάνου, με την ευκαιρία της συμπλήρωσης 3 ετών της Επισκοπικής του χειροτονίας, θα τελέσει Θεία Λειτουργία. Καλούμαστε να προσευχηθούμε μαζί με τον Επίσκοπο μας.

Τους μήνες Ιούλιο και Αύγουστο η Θεία Λειτουργία κάθε Τετάρτη και Κυριακή για τους προσκυνητές και ευλαβείς, θα τελείται στις 7.00 μ.μ.

Στους Αγίους Αναργύρους

Στις 26 Ιουνίου, και στις 3, 10, 17, 24 και 31 Ιουλίου 2017, η λειτουργία θα τελείται στις 7 μ.μ.

Στη Σίφνο

Την Δευτέρα, 12 Ιουνίου 2017, στις 7 το απόγευμα, Ο Σεβ.πατ. Πέτρος συνοδεύμενος από τους Ιερείς π. Αντώνιο Βουτσίνου και Κλαουντιο Λουκαν και πλήθος ευλαβών του Αγίου που κατοικούν στη Σίφνο άλλα και προσκυνητές από την Σύρο, τέλεσε Πανηγυρική Αρχιερατική Θ. Λειτουργία στον Ι. Ν. Αγίου Αντωνίου (Φραγκαντώνη) στη Κάστρο Σίφνου, με την ευκαιρία της εορτής του Αγίου Αντωνίου της Παδούσης.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο του Καθολικού Κοιμητηρίου Ερμούπολεως εκφράζει και δημόσια τις ευχαριστίες του,

στους Κους Αντώνιο Αντ. Ξανθάκη, Αντώνιο Τζ. Ρούσσο, Πέτρο Π. Βαμβακάρη, Δημήτριο Τζ. Βακόνδιο, Κώστα Σκάμπουλο, και Κώστα Ιακ. Βαμβακάρη για την προσφορά τους, اسپρίζοντας όλους τους εξωτερικούς τοίχους και των οστεοφυλακίων του Κοιμητηρίου.

Με την ευκαιρία ευχαριστεί και την Κα Αντωνία Αντ. Καπέλλα η οποία συνεχώς επιμελείται την εσωτερική καθαριότητα των Οστεοφυλακίων.

Το Εκκλησιαστικό Όργανο από το Λόφο της Άνω Σύρου και το Καθεδρικό μας Ναό του αγ. Γεωργίου, συνοδεύει του γλάρους του Αιγαίου.

Α.-Το Εκκλησιαστικό όργανο και τα χάλκινα πνευστά, διαλέγονται.

Με μία μοναδική συναυλία με ήχους από χάλκινα πνευστά, καθώς επίσης και με ήχους από εκκλησιαστικό όργανο, έπεσε χθες το βράδυ 18/6 η «αυλαία» για το FORUM 20.21.

Συγκεκριμένα, στον Καθεδρικό Ναό του Αγίου Γεωργίου στην Άνω Σύρο πραγματοποιήθηκε μία συναυλία με τους Χρήστο Παρασκευόπουλο, εκκλησιαστικό όργανο, Σπύρο Αρκούδη, τρομπέτα και Γιάννη Καϊκή, τρομπόνι, η οποία μάγεψε και συνεπήρε το κοινό που είχε κατακλύσει το Ναό.

Στο ξεκίνημα της συναυλίας, ο Χάρης Βεκής, αναφέρθηκε στη μουσική βραδιά, αλλά και το τέλος των εργασιών του FORUM 20.21. Ευχαριστούμε όλους όσοι το στήριξαν, υπογραμμίζοντας την πολύτιμη συμβολή των τοπικών ΜΜΕ, τα οποία όπως είπε, πρόβαλλαν όλα αυτά τα χρόνια τους σκοπούς και τη λειτουργία του Φόρουμ.

Η συναυλία διοργανώθηκε από το FORUM 20.21, με την υποστήριξη της Καθολικής Επισκοπής Σύρου και με τη συμμετοχή των Μικρών Ξεναγών της Άνω Σύρου.

Φεστιβάλ

Εκκλησιαστικού Οργάνου

Τόπος: Καθεδρικός Ναός Αγίου Γεωργίου Άνω Σύρου

Χρόνος: 21 – 26 Αυγούστου 2017

Διοργανωτής: Καθολική Επισκοπή Σύρου

Το Διεθνές Φεστιβάλ Εκκλησιαστικού Οργάνου με τίτλο «ΑΝΩ», φιλοδοξεί να κερδίσει την αναγνώριση των φίλων της εκκλησιαστικής μουσικής εντός και εκτός ελληνικών συνόρων, συμβάλλοντας παράλληλα στην αναζωογόνηση του μεσαιωνικού οικισμού της Άνω Σύρου. Το 1ο Φεστιβάλ «ΑΝΩ» εντάσσεται στο πλαίσιο των επετειακών εκδηλώσεων για τα 400 χρόνια από το μαρτυρικό θάνατο του επισκόπου Σύρας Ιωάννη Ανδρέα Κάργα (Βενετία, 11 Νοεμβρίου 1560 – Σύρα, 17 Οκτωβρίου 1617).

Ακόμη το «ΑΝΩ» – Διεθνές Φεστιβάλ Εκκλησιαστικού Οργάνου για το 2017 έχει στόχο του να αναδείξει πλήρως τις ηχητικές δυνατότητες του εκκλησιαστικού οργάνου του Καθεδρικού Ναού Αγίου Γεωργίου Άνω Σύρου, αλλά και να προβάλει τις δυνατότητες που έχει τόσο ως σολιστικό όργανο, όσο και ως όργανο συνοδείας άλλων μουσικών οργάνων.

Το πρόγραμμα των εκδηλώσεων

Α. Συναυλίες (Διάρκεια 45'), στις 8.00 μ.μ.

Β. Διαλέξεις (Διάρκεια 20'), πριν από κάθε συναυλία στις 7.30 μ.μ., με θέματα:

- Το εκκλησιαστικό όργανο του Αγίου Γεωργίου
- Το εκκλησιαστικό όργανο στην Ελλάδα
- Η εξέλιξη του εκκλησιαστικού οργάνου ανά τους αιώνες

Γ. Ξεναγήσεις γνωριμίας με το εκκλησιαστικό όργανο (Διάρκεια 60' ανά ημέρα, κατά την περίοδο διεξαγωγής του Φεστιβάλ)

Προγραμματισμένες συναυλίες

Δευτέρα 21 Αυγούστου 2017

Ελένη Κεβεντιδίου, εκκλησιαστικό όργανο Ηλίας Γυφτονικολός, Βιολί

Τετάρτη 23 Αυγούστου 2017

Στράτος Γκιουλμπάνογλου, εκκλησιαστικό όργανο

Γιάννης Καϊκής, τρομπόνι

Σάββατο 26 Αυγούστου 2017

Χρήστος Παρασκευόπουλος, εκκλησιαστικό όργανο

Ιωάννα Βασιλική Κοράκη, μέτζο σοπράνο.

Η Οργανωτική Επιτροπή

Χρήστος Παρασκευόπουλος, καλλιτεχνικός διευθυντής

Χάρης Βεκής, εκτελεστικός διευθυντής.

Γιάννης Ρούσσο, οργανίστας Καθεδρικού Ναού Αγίου Γεωργίου Άνω Σύρου

Για περισσότερες λεπτομέρειες episkopisyrou.gr/

Απεβίωσαν

Η Ειρήνη Πρίντζη, 92 ετών στην Ερμούπολη στις 17/6

Ο Γεώργιος Φρειδ. Ρούσσο, ετών 82, στην Άνω Σύρο, στις 1/6/17

Η Μαίρη, χήρα Χρύσανθου Δαλεζίου, ετών 78, στην Αθήνα, στις 31/5/17.

Η Μαργαρίτα, χήρα Νικολάου Γαδ, ετών 82 στην Ερμούπολη, στις 31/5/17.

Ο Γεώργιος Ιωσ. Ρούσσο (Φάσολας) 80 ετών, στην Ερμούπολη, στις 29/5

Η Δέσποινα Αγιωτάκη 79, ετών, στην Ερμούπολη, στις 5/6

Ο Πολύκαρπος Αρμάος 87 ετών στο Γαλλοσό στις 18/6

Μνημόσυνο

- Νικολάου Ιωσ. Ρούσσο, εκταφή στο Παρεκκλήσιο Κοιμ. Ερμούπολης 26/6 στις 6μμ.

- Αντωνίου Λορέντζου Βουτσίνου τεσσαρακονθήμερο στον Ε.Ν Ιερας Καρδιάς του Ιησού, Γαλλοσό στις 30/6 στις 12,30μμ

- Γεωργίου Ιωσ. Ρούσσο (Φάσολα) τεσσαρακονθήμερο στον Ε.Ν Αμιάντου Συλλήψεως της Θεοτόκου στη Βάρη στις 10/7 στις 7.00 μ.μ.

Δωρεές

1. Ο Κώστας Γιαϊτσος 50 € στο Σύλλογο «Εθελοντική Αιμοδοσία Σύρου»

2.- Εις μνήμη Πέτρου Ν Ρούσσο και συγγενών η οικ. Ιωάννη Ν.Ρούσσο στο Κοιμητήριο Ποσειδωνίας 100 €

Δωρεές στην εφημερίδα μας

Ανώνυμοι	40 €
Ψαρρός Θεόδωρος	20 €
ΑΖΟΛΙΜΝΟΣ Αγνή Γ. Μαραγκού	20 €
ΜΑΝΝΑ π. Αντώνης Βουτσίνος	20 €
ΠΙΣΚΟΠΕΙΟ	
Ελένη Ρούση	20 €
ΚΥΠΡΟΣ Φραγκισκανές Αδελφές	100 €
ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ	
Δομ. Χαλαβαζής	10 €
Μαρία Γεωρ. Μαραγκού	15 €
Λουίζα Δαλεζίου	15 €
Ρούσσο Α Καντιώ	10 €
Εις μνήμη Άννας Βεν. Βουτσίνου αντί Μνημοσύνου	20 €

Στο Ησυχαστήριο

- Ιωάννης και Μαρία Παλαιολόγου 50€ εις μνήμη Ι. Παπαμανώλη

- Δέσποινα και Νικολέτα Ξανθάκη ένα γεύμα εις μνήμην μητέρας τους

- Ελπιδοφόρος Καρβώνης 50€ εις μνήμην Παύλου Καρβώνη

Από τον έρανο για την Εφημερίδα μας

Ενορία Ευαγγελίστριας	275 €
Εν. Μεταστ. Θεοτ. Κίνι	62 €
Ι.Ν Αγ. Ιωάννου, Άνω Σύρος	38 €
Εν. Αγίου Γεωργίου	45 €
Εν. Αγίου Σεβαστιανού	70 €
Εν. Μεταστ. Θεοτ. Πάγου	100 €
Εν. Αγ. Πέτρου	100 €
Εν. Αμιάντου Συλλήψεως	190 €
Ι.Ν. Μεταστ. Θεοτ. Πισκοπειό	25 €
Κοιν. Αδ. Χριστ. Σχολείων	100 €
Εν. Ιεράς Καρδιάς	65 €
Ημ.Εν Αγ. Ιωσήφ	75 €
Εν. Μεταστ. Θεοτ. Μάννα	50 €
Ημ.Εν Αγ. Ιακώβου	70 €
Ι.Ν Παναγίας Φανερωμένης	100 €
Εν. Αγ. Παντελεήμονος	221 €
Ημ.Εν Αγ. Θηρεσίας	115 €

Προσεχείς εκδόσεις 21/7 , 11/8 και 8/9

15ήμερη έκδοση
Έτος ίδρυσης 1966

Δ/ντής: π. Ιωάννης Μαραγκός

Ποσειδωνία Τ.Θ.: 1104

84100 Σύρος

τηλ./fax: 22810 42557

e-mail: enoriakes.kampanes@gmail.com

IBAN: GR09 0171 6730 0066 7313 6181 951

Επιταγές: Αντωνία Ρούσσο
Μάννα, Κουρούπι - 841 00 Σύρος

Α΄ Κύκλος 12η Τακτική Κυριακή

Μη φοβάσαι: Η ελπίδα μας, η αγάπη του Θεού

Ανάγνωση από κατά Ματθαίο Άγιο Ευαγγέλιο (Μτ. 10, 26-33)

Οι μαθητές του Ιησού συχνά και με διάφορες προφάσεις διώκονται. Κατά καιρούς κατηγορούνται ότι διασαλεύουν την τάξη, πολιτική ή θρησκευτική, ότι είναι ενάντια στο κοινό καλό, ότι υποστηρίζουν μια κοινωνική τάξη εις βάρος των άλλων, ότι είναι σκοταδιστές και ενάντια στην επιστημονική πρόοδο κλπ. Ο κόσμος αγαπά ό,τι είναι δικό του, ό,τι δεν ταραξίζει τις κοινωνικές νόρμες του και τους ηθικούς κανόνες του. Δεν ανέχεται λοιπόν τους πραγματικούς μαθητές του Χριστού επειδή αμφισβητούν τα προσχήματα του, τις προθέσεις του και τους σκοπούς του, και γι' αυτό τους πολεμά.

Ο Ιησούς, στους μαθητές του που βρίσκονται σε δύσκολη θέση, λέει: Να έχετε κουράγιο, αναθαρρήσετε: **“Μη φοβηθείτε αυτούς που σκοτώνουν το σώμα, αλλά δεν μπορούν να σκοτώσουν την ψυχή. ... Ένα ζευγάρι σπουργίτια δεν πουλιέται για ένα μόνο λεπτό; Κι όμως, ούτε ένα απ' αυτά δεν πέφτει στη γη χωρίς το θέλημα του Πατέρα σας. Όσο για σας,**

ο Θεός έχει μετρημένες και τις τρίχες της κεφαλής σας. Μη φοβηθείτε, λοιπόν, γιατί εσείς αξίζετε περισσότερο από πολλά σπουργίτια». Ο Θεός, άραγε, θέλει αυτοί οι αδύναμοι, όπως είναι τα σπουργίτια, να χάνονται; Ο Χριστός τους δίνει κουράγιο, μας δίνει κουράγιο, μας λέει να μη φοβόμαστε. Η επίμαχη φράση πρέπει να διαβαστεί ως εξής : δεν

συμβαίνει τίποτα που να μην το λαβαίνει υπόψη του ο Θεός. Ο Θεός μετέχει στον πόνο του σπουργιτιού που πεθαίνει και δεν αδιαφορεί. Ακόμη και για τις τρίχες του ανθρώπου, που πέφτουν, γνωρίζει. Οι πόλεμοι, τα μίσια, η αδικία, δεν θα βασίλευσαν ανενόχλητα, ο ψαλλμός λέει: «ο εκδικητής, εκείνος που θα μου αποδώσει δικαιοσύνη, ζει. Για εκείνον που αγαπάει δεν υπάρχει τίποτα που συμβαίνει στον αγαπημένο/η που να του είναι αδιάφορο».

Για την παρομοίωση του, ο Ιησούς, χρησιμοποιεί ως μέτρο σύγκρισης τα σπουργίτια και τις τρίχες, δηλαδή πράγματα αδύναμα, εύθραυστα, εκτεθειμένα σε κάθε κακοβολία. Ποιοι άνθρωποι είναι τόσο αδύναμοι; οι άρρωστοι, οι ηλικιωμένοι, οι φτωχοί, οι ανήμποροι και σ' αυτούς ο Ιησούς λέει: Μη φοβάστε! Γιατί να μην φοβούνται και να μην απελπίζονται όταν αισθάνονται ανήμποροι; Διότι από την αντίληψη Του τίποτα δεν ξεφεύγει. Ο πόνος τους είναι ο πόνος Του και Εκείνος αναλαβαίνει να τους δικαιώσει.

Δεν πρέπει ακόμη να ξεχνάμε ότι ο φόβος γεννιέται όχι μόνον από μια πιθανή δυσφήμιση ή από την άσκηση βίας εις βάρος μας, αλλά και όταν κάποιος αισθάνεται ότι μπορούν να τον εκβιάσουν επειδή κρύβει κάτι. Ο χριστιανός δεν έχει τίποτα να κρύψει και μπορεί να αντιμετωπίσει τη βία της αμαρτίας και του κακού επειδή ο ευσηλαχνικός Θεός Πατέρας συγχωρά και διότι ο θάνατος νικήθηκε από τον Ιησού που αναστήθηκε. Ο χριστιανός λοιπόν δεν έχει τίποτα να φοβηθεί. Ο μαθητής του Ιησού αντίθετο το θάρρος και την αντοχή, ώστε να μην ντρέπεται και να μην φοβάται, από το γεγονός ότι εμπιστεύεται «τα χέρια του Θεού». Αν αγαπάς το Θεό με όλη σου την καρδιά και με όλο σου το νου, και τον πλησίον σου όπως το εαυτόν σου, τότε είσαι ελεύθερος να αγνοήσεις όλα τα επιμέρους αγαθά, γι αυτό και δεν εκβιάζεσαι. Όποιος έχει το κύριο γέυμα εξασφαλισμένο δεν θα φοβηθεί μη τυχόν του κλέψουν το ορεκτικό!

Α΄ Κύκλος 13η Τακτική Κυριακή

Η θυσία είναι κέρδος

Ανάγνωση από κατά Ματθαίο Άγιο Ευαγγέλιο (Μτ. 10, 37- 42)

Η πρώτη φράση του σημερινού ευαγγελίου: **«Όποιος αγαπάει τον πατέρα του ή τη μάνα του παραπάνω από μένα, δεν είναι άξιος για μαθητής μου. Κι όποιος αγαπάει το γιο του ή τη θυγατέρα του παραπάνω από μένα, δεν είναι άξιος για μαθητής μου».** Αναρωτιόμαστε: είναι δυνατόν, ο Ιησούς να μας ζητά να αγνοήσουμε τα πιο αγαπημένα μας πρόσωπα, αυτά που μας έδωσαν τη ζωή, που μας οδηγούν στην ωριμότητα, που μας μαθαίνουν να είμαστε άνθρωποι; Από την άλλη μεριά όμως, δεν χρειάζεται και μεγάλη σοφία για να καταλάβουμε ότι ο κόσμος μας δεν περιορίζεται στην οικογένεια μας. Η δικαιοσύνη και η ειρήνη στον κόσμο, η διάδοση του ευαγγελίου δεν περιορίζονται, για την πραγμάτωσή τους, στην οικογένεια μας.

Μπορεί από αυτήν να ξεκινούν αλλιά, για να αναπτυχθούν και να δώσουν καρπούς, αναζητούν ευρύτερο χώρο και ανοιχτούς ορίζοντες.

«Όποιος χάσει την ζωή του θα την κερδίσει», όχι οποίος την σαταλήσει, αλλά όποιος την ζήσει για ένα σκοπό για τον οποίο αξίζει να αφιερώσει τη ζωή του και μάλιστα να την θυσιάσει. Όπως έκανε και Εκείνος.

Εμείς είμαστε δέσμιοι του εγωκεντρισμού μας, μας φοβίζει η δέσμευση, δυσκολευόμαστε πολύ να δωρίσουμε κάτι από τον εαυτόν μας, γιατί πιστεύουμε ότι αυτό που θα δώσουμε στους άλλους, θα χαθεί για μας. **“Όποιος δώσει σ' έναν απ' αυτούς τους άσημους ένα ποτήρι κρύο νερό επειδή είναι μαθητής μου, αλήθεια σας λέω, θα λάβει την αμοι-**

βή του»... το κρύο νερό είναι το καλύτερο νερό που έχεις και παρόλο που φαίνεται μικρή η ποσότητά του μέσα σ' ένα ποτήρι, η καρδιά που το προσφέρει είναι μεγάλη. Για το ευαγγέλιο τίποτα δεν είναι λίγο, τίποτα δεν είναι ασήμαντο. Σημαντικό είναι αυτό που και ο πιο φτωχός και αδύναμος μπορεί να κάνει. Ο άνθρωπος μπορεί να κοιτάζει και να εκτιμά σύμφωνα με το τι και πως φαίνεται, ο Θεός κοιτάζει την καρδιά που δωρίζει.

Η δέσμευση υπέρ του Χριστού είναι το σπουδαιότερο κριτήριο για τον μαθητή του Χριστού και όλα τα υπόλοιπα πρέπει να κρίνονται με βάση αυτό, τόσο όσον αφορά τα λόγια αλλά πολύ περισσότερο όσον αφορά τα έργα. Η ζωή με τον Χριστό είναι μια νέα ζωή που φέρνει την αλληλαγία και τη μεταμόρφωση. **« Όποιος**

χάσει τη ζωή του για μένα, θα τη σώσει», αυτό σημαίνει πως η αλληλαγία και η μεταμόρφωση δεν μπορεί να είναι η επανάληψη του ήδη υπάρχοντος, ωστόσο και το καλό που ήδη υπάρχει μπορεί να γίνει καλύτερο, διαφορετικά τα λιμνάζοντα νερά φέρνουν και θάνατο. **«Όποιος προσπαθήσει να σώσει τη ζωή του θα τη χάσει»**, δηλαδή ότι ακόμη και οι οικογενειακοί δεσμοί πρέπει να κρίνονται με βάση το Ευαγγέλιο. Το ευαγγέλιο δεν γνωρίζει δύο ζωές, την πνευματική που πρέπει να σωθεί και τη ζωή την υλική που πρέπει να απορριφθεί. Η ζωή του ανθρώπου είναι μια και ενιαία, για τούτον και για τον άλλο κόσμο και, όταν αυτή η ζωή η ενιαία, βιώνεται με αγάπη μεταμορφώνεται σε Αναστημένη ζωή.

Α΄ Κύκλος Κυριακή 06 Ιουλίου 2017 14η Τακτική Κυριακή

Το μυστικό για να γίνεις μεγάλος

Ανάγνωση από κατά Ματθαίο Άγιο Ευαγγέλιο (Μτ. 11, 25-30)

Κεντρική φράση στη σημερινή ευαγγελική περικοπή, είναι μια προγραμματική διακήρυξη του Ιησού και συνάμα η περιληπτική περιγραφή του έργου του: **«Ελάτε σε μένα, όσοι κοπιάζετε και είστε φορτωμένοι και εγώ θα σας αναπαύσω».** Μια πρόσκληση επιτακτική.

Το «κοπιάζετε» δηλώνει τον μόχθο της σκληρής εργασίας, και το “φορτωμένοι” δηλώνει το αποτέλεσμα του μόχθου που κάνει τον άνθρωπο να περπατάει κα-

μποριασμένος.

Ο Ιησούς υπόσχεται: **«Και εγώ θα σας αναπαύσω»**, χωρίς να προσδιορίζει από ποιο μόχθο και από ποιο βάρος και με ποιο τρόπο. Υπάρχει μόνο μια προϋπόθεση: **«Σηκώστε πάνω σας το ζυγό μου και μάθετε από μένα, διότι είμαι πράος και ταπεινός στην καρδιά. Και θα βρείτε ανάπαυση για τις ψυχές σας. Πράγματι, ο ζυγός μου είναι απλός και το φορτίο μου είναι ελαφρύ».**

Μερικοί σκέφτηκαν ότι ‘το φορτίο’, ‘ο ζυγός’, είναι απλά το βάρος της ζωής. Άλλοι προτιμούν να δουν το βάρος του Μωσαϊκού νόμου, ο οποίος επιβαρύνονταν από τις ερμηνευτικές εντολές για τον κάθε νόμο, που στους ραβινικούς κύκλους ονομαζόταν «ζυγός».

Ο ‘ζυγός’ του Ιησού είναι ελαφρύς όχι γιατί είναι καινούριος και άκοπος και αχαλίνωτος, αλλά επειδή αυτόν το ζυγό, που ο Ιησούς προτείνει, δεν τον φορτώνει

στους μαθητές αλλά τον σηκώνει μαζί τους. Και ο νόμος του Ιησού είναι η Αγάπη και αγάπη, πρώτα απ' όλα, σημαίνει ανθρωπιά.

Ο Ιησούς δεν ζητά άβουλη υποταγή από τους μαθητές του αλλά, αφού πρώτα τον γνωρίσουν και ζήσουν μαζί του, τον δοκιμάσουν, δουν ότι είναι πράος και ταπεινός, να του δείξουν την εμπιστοσύνη τους και να δεσμευτούν όχι από υποχρέωση αλλά από αγάπη και επιλογή, διότι

Η καθιέρωση της Γιορτής

την Πεντηκοστή (60 μέρες μετά το Πάσχα). Έτσι, την 11 Αυγούστου 1264, ο Πάπας δημοσίευσε την βούλα «Transiturus», με την οποία ιδρύθηκε για τον Χριστιανισμό η γιορτή του “Σώματος του Χριστού” (Corpus Christi). Η γιορτή απέκτησε μεγαλύτερη αίγλη και σημασία επειδή την προώ-

θησε η Οικουμενική Σύνοδος του Τρέντο (Σύνοδος Τριδέντου1545-63) με το να συστήσει στους πιστούς, την τέλεση και προσέλευση τόσο στην λιτανεία του Παναγιωτάτου, όσο και στην προσκύνηση του Αγιωτάτου Μυστηρίου και εκτός της Θ. Λειτουργίας.

Η σχέση μεταξύ της

Μεγάλης Πέμπτης και της Γιορτής του Corpus Christi.

Στην επισιμότητα της Μεγάλης Πέμπτης, η Εκκλησία γιορτάζει την Ίδρυση της Θείας Ευχαριστίας. Και μελετά και εμβαθύνει το μυστήριο του Χριστού, που μας αγάπησε ως το τέλος δίνοντάς μας τον εαυτόν του ως τροφή και σφραγίζοντας με το αίμα του την

Νέα Διαθήκη (Συμφωνία φιλίας) του Θεού Πατέρα με τους Ανθρώπους.

Την ημέρα της Γιορτής του Σώματος του Κυρίου (Corpus Domini) επικεντρώνουμε την προσοχή μας στη σχέση μεταξύ της Θ. Ευχαριστίας και της Εκκλησίας, μεταξύ του Σώματος του Κυρίου και του Μυστικού Σώματος του, της Εκκλησίας. Όλες οι εκδηλώ-

σεις λατρείας, με λιτανείες ή ολόήμερες ή ολιγόωρες προσκυνήσεις του Αγιωτάτου, είναι εκδηλώσεις δημόσιας ομολογίας της πίστεως των Χριστιανών σε αυτό το Μυστήριο της Θ. Ευχαριστίας, στο οποίο η Εκκλησία βρίσκει την πηγή της ύπαρξής της και την Κοινωνία της με τον Χριστό, παρόντα στη Θεία Ευχαριστία με την Θεότητα του και την ανθρωπότητα του.

Το μυστικό για να γίνεις μεγάλος

στον Ιησού βλέπουν πως, επιλέγοντάς τον, δεν διαλέγουν τον αθαζόνα και υπερρόπη αρχηγό, αλλά βρίσκουν κάποιον που είναι συμπαραστάτης, βοηθός και συν-ζυγός, και αυτό είναι που καθιστά το ζυγό του ελαφρύ και αναπαυτικό.

Αυτό που θέλει ο Ιησούς από τους μαθητές του είναι: **“να αγαπάτε ο ένας τον άλλο, όπως εγώ σας αγάπησα”**. Κάντε πρώτοι στους άλλους, ό,τι θέλτε εκείνοι να κάνουν σε σας.

Εκείνοι που θα ακολουθήσουν τον Ιησού και θα ευεργετηθούν, είναι αυτοί που δέχτηκαν την αποκάλυψη του Θεού Πατέρα, διαμέσου του Ιησού, και που δεν είναι οι ευρυμαθείς και οι ευφρείς αυτού του κόσμου, αλλά οι ταπεινοί, εκείνοι που προσπαθούν να μοιραστούν «το βάρος» της ζωής τους με τους πιο αδύνατους και τους λιγότερο ‘τυχερούς’ και μαζί πασι-

ζουν για να πετύχουν το κοινό καλό, γι’ αυτό και είναι κουρασμένοι και φορτωμένοι. Σε αυτούς, λοιπόν, ο Ιησούς λέει ότι, εφόσον σηκώσουν το ζυγό του και γίνουν συν-ζυγοί του, άρα όπως εκείνος «πράοι και ταπεινοί στην καρδιά», θα είναι άνθρωποι όπως ο ίδιος τους περιγράφει στους «μακαρισμούς».

Η ανάπαυση, που ο Ιησούς προσφέρει στους μαθητές, δεν είναι απλά να σταματήσουν οποιαδήποτε εργασία και προσπάθεια για να ξεκουραστούν. Σημαίνει ότι, αφού ανακάμψουν και ανακτήσουν δυνάμεις, να συνεχίσουν με επιτυχία το έργο που τους ολοκληρώνει ως ανθρώπους. Γι’ αυτό και είναι ευτυχείς, επειδή μαζί με τον Ιησού συνεχίζουν αυτό το έργο, γι’ αυτό και είναι ‘εδώ και τώρα’ μακάριοι και όχι μόνο ‘εκεί και τότε’, μετά θάνατον.

Ο Ιησούς λέει για τον εαυτό του **«είμαι πράος και ταπεινός στην καρδιά»**.

Η διευκρίνιση «καρδιά» δεν είναι καθόλου τυχαία. Η ‘καρδιά’, στη βιβλική νοοτροπία, προσδιορίζει το πιο βαθύ είναι του ανθρώπου, το επίπεδο όπου ο άνθρωπος κάνει τις βασικές του επιλογές για την ουσία της ύπαρξής του και όπου διαμορφώνει τη σφαιρική ταυτότητά του,

από την οποία πηγάζουν οι επιμέρους επιλογές του.

Ο προσδιορισμός, «πράος και ταπεινός» δείχνει την αυτοσυνειδησία του Ιησού. Η Αγ. Γραφή, στο βιβλίο των Αριθμών 12,3 χαρακτηρίζει ως «πράος και ταπεινός» τον Μωυσή και τον Ιησού του Ναυή· είναι οι αρχηγοί που δίδαξαν και καθοδήγησαν τον Λαό του Ισραήλ στην έρημο όχι αφ’ υψηλού, αλλά μοιραζόμενοι τη ζωή μαζί του. Σ’ αυτήν λοιπόν τη γραμμή εντάσσει τον εαυτό του ο Ιησούς.

«Πράος και Ταπεινός στην καρδιά», δεν υποδηλώνει τον υποταγμένο, αλλά εκείνον που δείχνει εμπιστοσύνη στον Θεό από τον οποίο και δέχεται το νόημα της ζωής του. Γι’ αυτό και με τους συνανθρώπους του είναι υπομονετικός, καταδεκτικός, διαθέσιμος, εξυπηρετικός, μη βίαιος· ξέρι ότι όσο πιο ανθρώπινος είναι τόσο πιο κοντά στον Ιησού βρίσκεται, άρα και πιο κοντά στο Θεό.

Ο Σεβασμιότατος χορήγησε το Μυστήριο του Χρίσματος

Ο Σεβ/τατος Επίσκοπος μας π.Πέτρος Στεφάνου, χορήγησε το Μυστήριο του Χρίσματος σε 70 περίπου παιδιά στις ενορίες της τοπικής μας Εκκλησίας που προετοιμάστηκαν κατάλληλα. Έτσι λοιπόν, έλαβαν στο Μυστήριο του Χρίσματος στον Ε.Ν. του Αγ. Παντελεήμονα στο Φοίνικα τα παιδιά των ενοριών Φοίνικα και Γαλησσά την 7η Κυριακή του Έτους (28 Μαΐου 2017), στον Ε.Ν. Μεταστάσεως της Θεοτόκου στο Μάννα τα παιδιά των Ενοριών Μάννα και Αγ. Ιακώβου (3 Ιουνίου 2017), στον Ε.Ν. Μεταστάσεως της Παναγίας στον Πάγο τα παιδιά Ενοριών Πάγου, Ποσειδωνίας, Κινίου, Πισκοπειού την Κυριακή της Πεντηκοστής (4 Ιουνίου 2017) και τέλος στον Καθεδρικό Ναό του Αγ.Γεωργίου στην Άνω Σύρο τα παιδιά των Ενοριών Αγ.Γεωργίου, Αγίου Σεβαστιανού και Ευαγγελιστριάς την Κυριακή της Αγ.Τριάδας (11 Ιουνίου 2017).

